

Maneres de veure i veure'ns

L'edició tardorenca d'Imaginària ofereix 10 exposicions molt personals

ERIC GRAS
egras@epmediterraneo.com
CASTELLÓ

Les nostres maneres de veure afecten la manera d'interpretar la «realitat», el món que ens envolta. Una cosa així és el que es dedueix del cèlebre assaig de John Berger *Modos de ver* (Gustavo Gili), un treball en el qual s'abordava també la relació entre una herència visual rebuda i la transformació dels seus significats.

Tenint en compte que tot és imatge, i que les imatges, són, en part, una construcció de la ment, és necessari aprendre a mirar. I és que una imatge, insisteixo, és una aparença o conjunt d'aparences, que poden ser imaginades, somiades fins i tot. D'aquí l'extraordinària riquesa que la fotografia contemporània alberga. D'aquí, també, la versatilitat de molts autors a l'hora de desestructurar tot relat o discurs narratiu clàssic que ens permet alliberar-nos de tot formalisme (si bé, en la fotografia contemporània hi ha espai per al formal, per a aquest esperit més clàssic).

Mai s'ha establert la relació entre el que veiem i el que sabem, assegurava Berger en aquesta obra que va marcar un abans i un després en la teoria de l'art, de la imatge. I aquest dubte, o evidència, continua sent el centre de preocupacions i reflexions entorn de la configuració del que som.

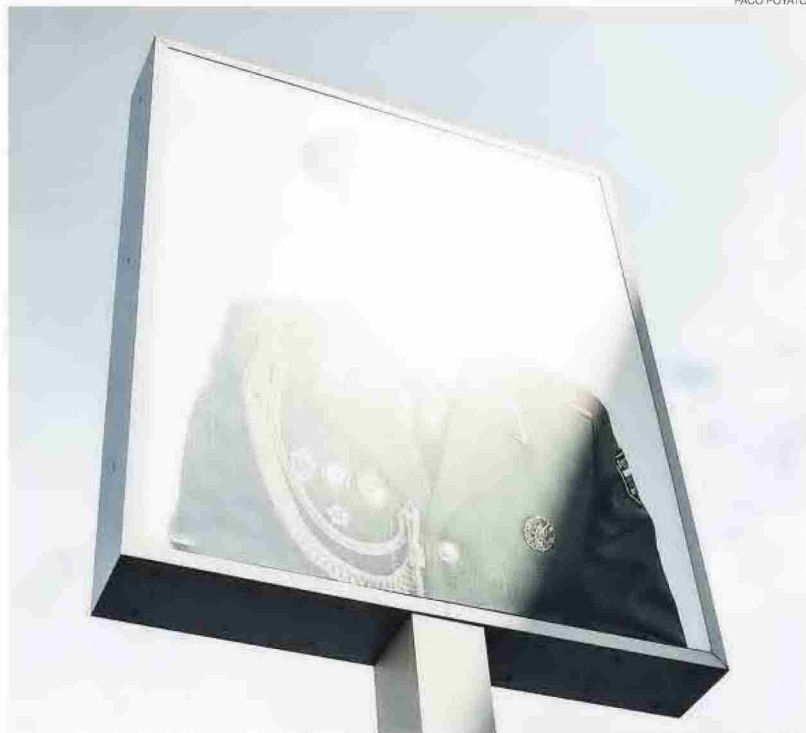
En l'edició tardorenca d'Imaginària, el festival de fotografia que promou la Universitat Jaume I de Castelló amb el suport de l'Ajuntament de Castelló i el Consorci de Museus de la Generalitat Valenciana i amb la col·laboració de la Diputació de Castelló, la Fundació Dávalos-Fletcher, i l'Institut Valencià de Cultura, entre altres entitats, tenim l'oportunitat d'observar «paisatges» que s'allunyen de l'acadèmic però que ens permeten aprofundir molt més intensament en un relat específic (el de l'autor). En certa manera, cadascun dels fotògrafs que protagonitzen la majoria de les exposicions que es poden visitar aquests mesos, ens submergeix en una història personal en la qual s'arriba a relacionar un present i el seu

ROHAN THAPA

L'espai cultural alternatiu Cúmul ofereix la possibilitat de veure el treball de l'artista nepalí Rohan Thapa.

PACO POYATO

Paco Poyato exhibeix el treball que ha dut a terme en Berlín gràcies a les beques Hàbitat Artístic de Castelló.

passat, en el qual es revelen conflictes o s'explora la memòria íntima familiar.

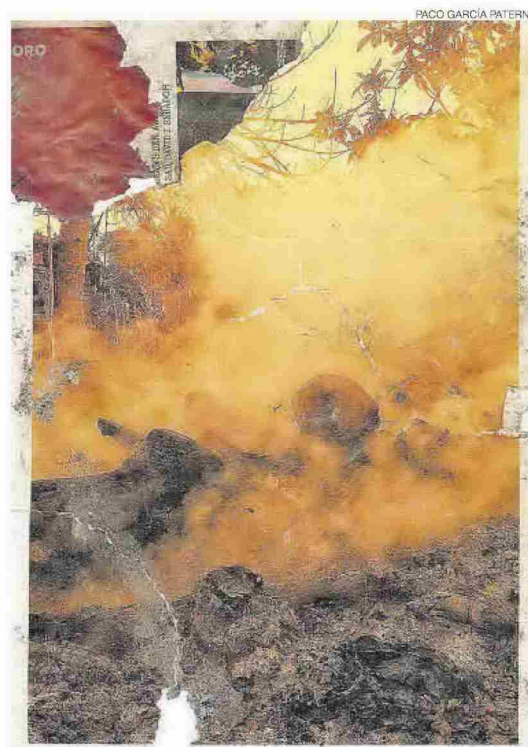
Les propostes

Christian Lipovan, Enrique Escorza, Eva Máñez, Paco García Paterna, Paco Poyato, José María Rubio Calonge, Rohan Thapa, Mauro Fontana i Jordi Cervera, a més de l'alumnat del mòdul de fotografia de l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Castelló (EASD), són els protagonistes de les exposicions que formen part d'aquesta edició de tardor. Algunes d'elles ja es poden visitar a la

Llotja del Cànem, el Menador, el Col·legi Territorial d'Arquitectura de Castelló, Cúmul o la Sala Zona 3, mentre que la de Jordi Cervera, titulada *One night*, s'inaugurarà el 21 d'octubre en el Museu de Belles Arts de Castelló.

A destacar, per la seua força i potència visual, i el seu missatge, les mostres de Rohan Thapa, Paco Poyato i Paco García Paterna. El primer presenta en l'espai cultural alternatiu Cúmul el seu projecte *Bardo*, on l'artista nepalès recopila sis poemes escrits per sis poetes, que són els pilars fonamentals de la literatura del seu país, du-

L'UJI promou aquest festival amb l'Ajuntament de Castelló, el Consorci de Museus i altres entitats

Paco García Paterna experimenta amb els paisatges de la Marjal de Castelló.

rant un període de transició de Nepal des de l'autocràcia cap a la democràcia (1951-1991). Les imatges que acompanyen als poemes, que pertanyen a un arxiu personal de diverses publicacions, creen un mapa visual en el qual s'entrellacen les paraules i els versos.

Per part seua, Poyato exhibeix el treball realitzat gràcies a les beques Hàbitat Artístic de Castelló. Es tracta d'*El muro invisible*, i sorgeix de la seua residència artística al GlogauAIR Art Residency de Berlín. Quant a García Paterna, que es defineix com a autodidacta però que va descobrir la potèn-

cia del seu llenguatge visual gràcies a Lidón Forés, *Marjales* és una sèrie de muntatges centrats en la visibilitat i posada en valor de la Marjal de Castelló. Aquesta proposta concep la Marjal com un espai físic i temporal d'experimentació artística que permet, a través dels continguts, aprendre, comprendre i debatre sobre la realitat i naturalesa del lloc.

En definitiva, múltiples llenguatges, històries, maneres o maneres de veure el que som i el que fem, i de com ens relacionem amb els altres i el paisatge. Una riquesa visual inesgotable. ▬